

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiéză.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1391 Scol.

Publicațiune.

Venerabilul sinod arhidieceșan sub Nr. prot. 89 din 2/14 Maiu a. c. cu modificarea §-lui 1 al regulamentulului din anul 1873 pentru esaminarea candidaților de învățatori la scólele populari și capitali gr. or. din arhidieceșă, — a decis: ca esamenele de cualificațiune prescrișe în §. 13 al stat. organic și §. 67 din legea scolară confesională din an. 1870 pentru învățatorii dela scólele populari și capitali să se țină de două ori pe an, și adecă dela 25—28 Februaru și dela 25—28 August st. v.

Despre ce se încunoscintéză toți acei candidați de învățatori, cari doresc de a face esamenul de cualificațiune, avënd într'altele a se acomoda prescrișelor din §§. 2 și 3 al regulamentulului sus provocat cu acea, că cei cari voiesc a se supune acestui esamen în 25—28 Februaru au să substernă la consistoriu cererile cel mult până la 1 Februaru st. v.

Din ședința consistoriului arhidieceșan ținută în Sibiu la 3 August 1878.

Bosnia și Erțegovina.

De la divisiunea 20 (Szapáry) vin scirile cele mai neplăcute. Într'o telegramă dată din 17 l. c. n. se spune că divisiunea a fost atacată în 16 Aug. cu o putere considerabilă, în pozițiunea sa de la Doboj pe șermul drept al Bosniei, cu tóte că pe lângă perderi simțitóre a respins tóte atacurile. Altă scire din 18 Aug. n. spune că ziua de la 17 Aug. n. s'a petrecut în linsce; că gen. Szapáry manține pozițiunea sa de pe șermul drept al Bosniei, dar are pre inimic dinaintea frontului seu.

Causa nesucceselor divisiunii a 20 o arată pe larg „P. Ll.“, „N. W. Abendblatt“ și alte foi. După aceste, conform dispozițiunilor primitive propuse de gen. Szapáry, divisiunea acésta avé sé trecă Sava la Gunia respective la Novi-Breka și Ra cinovici. De la Novi-Breka până la Tuzla este un drum, după împregiurări, practicabil și de la Racinovici până la Bielina un drum bun. Drumul până la Tuzla trece prin strimtori și la Lucavița are un suș considerabil, dară este cel mai scurt, cam 5½ miluri. Comunicațiunea cu granița s'ar fi putut întreținé mai ușor. Spre Bielina drumul trece prin șes, într'o departare de 4 miluri de graniță. Punënd trupele nóstre mâna pe Tuzla și Bielina, partea Bosniei de cătră resăritul de mēdă nópte ar fi fost în mânilé nóstre și Zwornicul-mic ar fi fost dominat din acele puncte cu desevêșire. În urma acestor dispozițiuni divisiunea a 20 n'a căpētāt și ea o brigadă de munte și divisiunea s'a constituit din regimente ung., a căror nădragi strimți ingreunéză fôrte tare marșurile pe munți. Comandantul superior al corpului 13 a schimbat în dîlele din urmă a le lui Iuliu dispozițiunile și divisiunea 20, impușinându-o

pe jumătate și luândui și jumătate din tren, fu îndreptată să treacă pe la șemașul turcesc spre Gradaciaț și Gracianața, pentruca de aci să înainteze, fără tunuri de munte, fără tren de ajuns la Tuzla. Neputënd avé munițiune și proviant la timp, a trebuit să se retragă. Cum a fost de rea ingrigirea de trupele aceste aducem ca esemplu împregiurarea, că la 13 Aug. n., când în retragere au ajuns trupele divisiunii la Gracianața, n'au găsit altceva, decât nutreș pentru cai ce muriseră.

În partea acésta insurgenții sânt fôrte îndrăsneți. Din scirea dela 17 l. c. se vede că insurgenții au voit să spargă linia de comunicațiune cu Philippovics și este întrebarea dacă s'au lăsat de planul lor.

Insurgenții din partea acésta, cari sânt stăpânitori pe Bosnia orientală, amenință așa dară linia principală pe care se pot retrage trupele nóstre, la cas de lipsă, a casă. Insurgenții, după o scire telegrafică datată din Mitroviț la 16 Aug. n., au tăbărit în nóptea de la 14 spre 15 Aug. n. asupra străgilor de pe șermurile Savei pe teritoriul nostru. După mai multe pușcături au trebuit, să se retragă înaintea forțelor cari preponderau pe partea noastră. Dară n'a trecut mult și insurgenții au apărut numéroși pe șermul turcesc și le-au succes a lua un șlep al societății dunărene de vapore și alte vase mai mici. Ei s'au încercat a pune mână și pe trecătorea fluviului (Sava), însă nu le-a succes.

Dela comandantul corpului 13 din lagărul dela Foinica-Țupria a sosit în Viena scirea telegrafică din 16 Aug. n. despre un atac asupra pozițiunii întărite a insurgenților la Han-Belalovaț, care atac s'a transformat într'o victorie splendidă. Lagărul întreg de corturi al insurgenților, un stég, multe caré pline de munițiune au cădut în mânilé colónei din aripa stângă, care atacă pre insurgenți în cósțe și în dos. Insurgenții au fugit spre Visoca și Chiseliac (cătră Seraievo). Durere, dice raportul, tunurile le-a fost transportat mai nainte. Perderile nóstre sânt neînsemnate.

Scirea acésta ar fi imbucurătóre, pentrucă din ea se vede că colóna principală a înaintat așa de bine, încât se află într'o apropiere însemnată de împregiurări, cari demândă rezervă bucuriei. Intre alte este de mare momentuositate, că trupe regulate turcesci, într'uu numer fôrte mare, iau parte la insurecțiune; mai este iarăși de mare momentuositate, că insurgenții nu fac opozițiune numai în frontul trupelor nóstre dară apar și în 'dosul lor. Surprinderea garnisónei nóstre de la Banialuca, care este inrudită cu, atacul vaselor austriace pe Sava, deși respinsă, se pôte repeti, mai ales dacă se adevereșce scirea, că tóte garnisónele turcesci din Bosnia orientală vre-o 10,000 soldați la număr, se concentreză la Bielina și Zwornik și că în locul lor pretutindenea lasă basibozuci. Este mai de parte de mare însemnatate, că și în dosul divisiunii a 18, de sub comanda lui Ioanovic, carea ocupă capitala Erțegovinei, M-o

starul, fără vèrsare de sânge se amenință comunicațiunea trupelor nóstre cu Dalmația. Se scire la N. fr. Pr.: Majorul Kalicky trimis în ținutul de la Liubinie spre recunóscre, a avut lupte cu insurgenții; compania a 8 din regim. Nr. 32, sub comanda căpitanului Medvey, a fost la Ravnițe surprinsă de insurgenți și, după o resistentă aprigă, a fost respinsă. Cinci companii, cari au fost trimise de la Stolaț într'ajutoriu, au cules pe morți și pe răniți și restul companiei, dară n'au putut întreprinde nimica față cu puterea cea mare a insurgenților. Din compania a 8 s'au întors până acum locot. Pech cu 30 soldați; 5 soldați sânt morți și 30 răniți.

Sânt vre-o câte-va dîle de când în mai multe dîare cetirăm că cetatea Livno, din apropierea Dalmației, fu ocupată de o companie din reg. de infanterie Weber și de două companii de miliții teritoriali din Dalmația. Tot acolo se spunea că creștinii din cetatea Livno erau în cea mai mare frică de masacrare din partea fanarioților Mahomedani. Turcii prădară posta și taiară tóte firele telegrafice. Dela Viena se telegraféză apoi în 18 August că în 15 l. c. general Gailor a demonstrat contra insurgenților, cari amenințau Pravnicul dela Livno. Cu acésta ocașiune se dete o luptă la Guber dinaintea cetăței Livno, la care luară parte și milițianii teritoriali din Dalmația, purtându-se vitejesce și cășunând insurgenții perderi însemnate. Insurgenții, cam 3000 la număr, cu 8 tunuri, s'au retras la Livno. Dalmatinii au perdut 10 morți și 5 răniți. După luptă, un despărțământ turcesc ce se compunea dintr'un oficier și 56 feciori au depus armele la postul din granița Arzano.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Baia de Criș, 13 August 1878.

Domnule Redactor! Prețitul d-vóstre dîar dela 29 Iuliu st. v. a. c. Nr. 87, aduce o correspondență dela Baia de Criș, relativă la alegerea de deputat în acest cerc electoral. — Acésta correspondență este în aprețiările sale atât de enigmatică și necompletă, încât nu se pôte afla o consecință a ideilor, ce pare a voi să stabiléscă. Noi n'avem nici voie de-a o completa, nici pretensiunea de-a o îndrepta, dar transpirând din dēnsa unele intențiuni, ce vréu să pună o pētă asupra procederilor, ce au urmărit inteligența română de aici, nu pentru correspondentul, ci pentru informarea ambilaterală a onor. public, care cetesce acésta stimată fôie, socotim a fi o detorință de-a întempina, și rectifică unele considerațiuni eronate.

Premitem din capul locului, că aprețiăm cu sinceritate ori-ce părere sau convicțiune, ce s'a manifestat în modul de procedere al Românilor, față de alegerile de față, și nici odată n'am aruncat suspițiune în nimene, pentrucă acela ar fi fost eventual păscut de altă considerare și convicțiune, decât a nó-

stră, — chiar pentru acest considerent decă, sântem pentru acest considerent proccitate cuvenită și convicțiunilor nóstre, și mănecând din acest punct de vedere, credem că correspondența provocată, prea a nesocotit acest mod de procedere. Să vedem însă conținutul analisat la acest loc.

Din întréga correspondență amintită se vede o stigmatizare ultragiată a conferinței electorali dela 28 Iuliu, ce s'a ținut aici, — și pre participanții aceleia, firesce, cei cari votaseră, cum a votat majoritatea națiunei în Ardél, pentru abstinența pasivă, — i caracteriséză de „amăgitori naționali.“ — Să ne permită correspondentul acelei scrieri, să-i recomandăm atențiunei, a fi mai cu multă cruțare cătră sine însuși. — A arunca în fața majorității espresse a națiunei române epitetul de „amăgitor“ este, a calumnia națiunea întrégă, ceea ce nu e permis nici unui, ce scie stima și vré să fie trecut de onorabil.

Da, s'a ales un Éles de deputat în acest cerc, pre care noi nu'l cunoșcem, dar nici nu noi l'am ales, — noi nu scim, se vede că correspondentul cunoșce, că acest Éles este „bănos“; — noué însă nu ni se pôte impune absolut nici o responsabilitate pentru acésta alegere severă, căci noi am fost decretat abstinența pasivă, și prin urmare nici n'am participat la alegere, — așa nu pricepem, și nu va puté pricepe nime, dar nici correspondența nu lămuresce, ce scop a fost dela noi, „cei amăgitori“ și ascunde, ceea ce este alegerea lui Éles. — Se pare, că correspondentul are durere de cap pentru prostituirea afirmată a căderei ministrului Tisza, candidat de preotul Hențu, — care candidare o trece prin socotela de glumă batjocoritóre, și o stațiunează la o apucătură, o amăgire seriósă. — Membrii conferinței electorali, în totalitatea lor, cari au decretat pasivitatea, declină dela sine onórea, de-a fi propus candidarea ori și cui, cu atât mai puțin a ministrului Tisza, și correspondența vré să susțină ceea ce nu scie, și nici nu pôte scî, că: cum se ascunde ceea ce este alegerea lui Éles, și prin propunerea unui particular alegător pentru alt candidat, fie chiar și Tisza? Correspondentul nu spune, ci vré să mulțaméscă publicul cetitor cu o frasă mistică, al cărei înțeles nici auctorul n'o sci deslega.

Desfidem serios pe correspondentul, ce a scris, ca să arete publicului adevératul motiv al alegerei lui Éles, — și'i opunem cu acésta tesă, forțați de D-Sa, chiar onorabilitatea în cēsțiune, dacă nu ar arēta și documenta științele sale clare și nefățărute asupra acestui motiv, căci propozițiunea cum a făcut'o, acolo unde pre noi nu ne cunoșce, pôte cauza bănueli, în onorabilitatea procederei nóstre. Astfel sânt două alternative: sau noi n'am purces onorabil, ceea ce correspondentul e dator să constate, nu numai să insinueze mistic, — sau însinuarea sa este neonorabilă; și noi respingem cu indignare dela noi ori-ce presupunere de bănuială asupra procederei nóstre, abătută dela calea onorabilității; și transpirarea acestei însinuări, o declărăm de infamie reutaciósă. — Aceste

datorite negrei insinuări și calumnii, trecem la aprețările meritoriale următoare:

Contestăm categoric, că alegerea lui Éles ar zăcea ascunsă în declarația de pasivitate a conferinței din Baia de Criș, și corespondentul rămâne dator, a constata această enigmă, — se vede însă, că corespondentul, în expresiunea sa ironică, declină dela sine calitatea de cărturar, sau inteligent. — Să credă însă D-sa, că necărturăria, nu dispensază de-a constata ori ce afirmare, și și D-sa ca necărturar n'are privilegiul, de a exprime acsiome, cari lumea să le credă și nedocumentate. — Asemene rămâne dator cu constatarea conceptului de escamoterie politică, ul' însă, am' partea unui alegător.

Nu pricepem, cum noi cărturarii pasivisti, avem deputat pe omul bănos Éles, iar masa alegătorilor nepricepuți, pasivitanții, amăgiți seduși la pasivitate, au rămas cu pasivitatea golă sau secă. Dacă ar fi logică în această aprețare afrontă, atunci corespondentul ar merita de un renume. Cum noi pasivistii, cari n'am ales, avem deputat ales? Și dacă masa poporului alegător, care după corespondent e nepricepută (?) — clasic testimoniu despre românizarea sa — a rămas golă sau secă, să spună corespondentul, cine s'a umplut sau uns? căci cu asemene aruncături murdare, aruncate în aer, numai autorul se poate îngloda; să ne permită însă D-sa, noi nici n'am amăgit, nici n'am sedus pe nime, aceste pot să le facă numai cei ce vrău să între în acțiune, spre a scote un rezultat immoral.

Nu vrem să contestăm înțelepciunea alegătorilor din Deva și Dobra. Abia credem însă, că aceia să fie măguliți prin aprețările corespondenței. Cum au urmat acei alegători, noi încă nu scim, dar nu pricepem raționamentul corespondentului, cum decretată fiind pasivitatea, alegătorii s'au folosit de voturile lor pasive, nevotând pentru Român s'erac, ci pe ungar, jidan sau țigan (numai bănos)?! Să ve mulțămescă Devenii și Dobrenii pentru acest compliment! Atât ajunge a constata, că corespondentul după explicațiile sale pricepe pasivitatea așa, că Românii alegători pot alege pe ori cine, numai Român nu, și acesta este pasivitate! clasică doctrină.

Ni se pare, că în împregiurarea, ce mai este de amintit de corespondent, zace tot zelul incurcăturii pasionate, ce s'a prezentat cetitorilor. Dar din prefacere multiplică D-sa, nu e adevărat să fi fost aspiranți Români mai mulți în cercul acesta, declarat categoric n'a fost nici unul. — S'a presupus numai unul singur, și acela propășit de Ungurii din Deva, — acela era dl Dr. Petco. Dar acesta nici n'a venit în cerc, nici n'a declarat cercului nicăiri și nici într'un mod, propășirea sa. — Așa este neadevărat, că ar fi fost candidați români. De ar fi și fost însă Românii conșcii rezoluțiunii luate, s'ar fi abținut și atunci dela alegere. — Să nu'l dóră pe corespondent capul nostru, că ce am fi făcut noi, dacă am fi avut mai mulți candidați. De sigur că nu l'am fi consultat pe D-sa, și nu la noi este ordinea de a se sparge tégul, ci pe la Deva, când nu se ajung colacii și pentru Românii.

Contestăm, că noi cărturarii am fi primit pe un străin singur candidat în Baia de Criș, — și'l declarăm de calumniator pe corespondent pentru afirmarea sa, că acel candidat ne-ar fi îndestulit pe toți, susținând prin această linistea între noi. Și de ore-ce corespondentul în ura neisbândeii aspirate, nare altă mângăiere, a luat refugiu la calumnia de mai sus, care se vede că densus o socotesce de accesibilă. Să nu uite însă, că noi nici când n'am vëndut interes românesc, precum se face — și pe la Deva. —

Așa dar pân a explicat corespondentul ținuta Zarandenilor, și din toate combinațiile sale necomplete și mistice, se vede apriat, că pe acele nu le cunoște, ci halucineză după ideile sale, cum adecă densus ar fi făcut, dacă era să pótă influența în cercul acesta. Adevărat că Zarandenii în 12 ani au avut activitate parlamentară în Pesta; dar uită corespondentul, că atunci am fost forțați anecsați la Ungaria proprie; astăzi această parte este restituită Transilvaniei proprii. Și să miră corespondentul, că așa iute ne-am acclimatizat cu vechia patrie — mamă?! acum de odată ne-am făcut naționali Români față cu dieta din Budapesta. Desfidem pe corespondent: „Când n'am fost naționali Români? Auți Hodoș? care ai reprezentat acest cerc atâți 12 ani! Noi scim durerile ce pasc pe corespondentul, dar nu vrem să fim indiscreți față de slăbiciuni! Cărturarii. —

Protocólele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 6.

Sedința din 25 Iunie 1878.

Erau prezenți: Reprezentanții din ședința trecută.

Ședința se deschide la ora 2 și jumătate.

Președintele anunță, că protocolul Nr. 5 nu va fi cetit de cât în viitoarea ședință și după ce a menționat lista petițiilor Nr. 5, indică la ordinea zilei cele două amendamente amânate ieri și a cărora redacțiune conform dorinței Congresului, a fost preparată de către d. prim plenipotențiar al Franței.

D. Waddington țiece că, după o înțelegere între densus și colegii ai Rusiei și ai Engliterei, presintă o lucrare, care speră, că va fi agreată de Înalta Adunare. Escelența Sa dă cetire mai întâiu la al doilea amendament. Acest text trebuie să urmeze, în propunerea lordului Salisbury, paragraful este conceput: „Guvernorul general va avea dreptul de a chema trupele otomane la cas, când securitatea interioară sau esteriură va fi amenințată.“ D. prim-plenipotențiar al Franței propune de a adăoga la acest aliniat paragraful următor:

„În această eventualitate Sublima Pörtă va trebui să facă cunoscută deciziunea sa și necesitățile ce o justifică reprezentanților puterilor la Constantinopole.“

Congresul primăsece acest pasagiu cu unanimitate.

D. Waddington dă în urmă cetire primului amendament, ce propune a substitui în locul pasagiului moțiunii lordului Salisbury în cuprinderea următoare:

„Ordinea interioară se va mănținé de miliție, ai cărora ofițieri se numesc de Sultan, și acesta va ține samă de religiunea populațiunii.“

Cele două dintăiu paragrafe sânt adoptate de Congres în textul următor:

„Ordinea interioară este mănținută de o gendarmărie indigenă, asistată de o miliție locală.“

„Pentru compunerea acestor două corpuri, ai cărora ofițieri se numesc de Sultan, se vă ține samă, după localități, de religiunea locuitorilor.“

D. Waddington cetesce al treilea paragraf următor:

„M. S. Sultanul se lęgă, a nu întrebuința la garnisónele fruntariilor de cât trupe regulate. Trupele destinate acestui serviciu nu vor puté, la nici un cas, fi cantonate la locuitori. Când vor trece prin provincie, ele nu vor puté sta acolo cu sedere.“

D. prim-plenipotențiar al Franței adăoga, că acest pasagiu, care nu se aplică, de cât la starea de pace, are în vedere trei puncte:

1. Sultanul să nu întrebuințeze bașibozuci;
2. Soldații să nu pótă fi cantonați pe la locuitori, ci să fie așezați în casarme sau în hanuri, sau în tabere sub corturi.
3. Trupele să nu pótă petrece în interiorul provinciei, când se due la fruntărie pentru serviciul de garnisónă.

Asupra acestor puncte, plenipotențiarii englesi și ruși sânt înțeleși, a subsista însă o divergențe, adecă: Comitele Șuvaloff țiece: că aceste aranjamente, primite de densus în principiu, să fie supuse supravegherii unei comisiuni europene, iar plenipotențiarii englesi nu primesc această combinare, pe care și plenipotențiarii ifrancesi o găsesce, că constituie o ingerință prea considerabilă în suveranitatea Sultanului. D. Waddington este deci de părere: ca Congresul să voteze aliniatul al treilea, asupra căruia înțelegerea este desăvârșită în principiu; și comitele Șuvaloff ar puté în urmă să desvólte articolul seu adițional.

Principele de Bismarck împărtășesce cu totul părerea d-lui Waddington asupra cantonamentelor de trupe pe la locuitori.

Comitele Șuvaloff primesce aliniatele, ce se cetiră, sub rezerva, a adăoga o dispozițiune adițională relativă la comisiunea europeană. Consimțind, a lăsa Sultanului facultatea, de a ocupa locurile întărite de la fruntărie și după litoral, guvernul imperial rus voia să reserve intervențiunea comisiunii europene asupra punctelor strategice și asupra cifrei trupelor otomane întrebuințate la paza fruntariilor. Rusia a renunțat de atunci la controlul punctelor strategice și cifrei forțelor turcesci, dară se teme, că dispozițiunile indicate în documentele supuse acum Congresului să nu fie puse în esecutiune fără concursul a unor agenți speciali ai Europei. Cu toate acestea, nevoind a prelungi fără scop o discuțiune, dacă plenipotențiarii Britaniei nu voesc de loc a accepta comisiunea europeană, Escelența Sa cere a lua al treilea aliniat ad referendum și va răspunde la o ședință apropiată.

Lordul Beaconsfield constată mulțămitorul rezultat obținut prin concilianta redacțiune a plenipotențiarilor francesi.

Președintele după ce a cules votul unanim al Congresului în favoarea propunerii în genere a d-lui Waddington, crede că trebuie, în numele Înaltei Adunări, să mulțămescă d-nilor plenipotențiarii francesi pentru serviciul ce au dat pentru cauza păcii, înlesnind o înțelegere prin textul prezentat de densus. Alteța Sa adăoga, că protocolul rămâne deschis pentru a primi în urmă, dacă este trebuință, votul Rusiei asupra aliniatului al treilea.

Președintele propune, de a trece la discuțiunea moțiunii comitelui Andrassy înserată în protocolul a ultimei ședințe și relativă la substituțiunea comisarilor ruși prin comisari europeni.

Lordul Salisbury insistă în favoarea acestei propunerii, căreia conclusiuni ar dori să fie puse în esecutiune cât se va puté mai curând; D-sa a primit din partea ambasadorului englez la Constantinopole o telegramă, care dă detaliurile cele mai îngrijitoare asupra purtării guvernului militar din Bulgaria, a căruia măsuri par a fi luate în scopul de a angagia viitorul financiar și politic al țerei. Escelența Sa adăoga, că nu voiesce nici într'un chip să arunce responsabilitatea acestei stări de lucruri asupra guvernului rus, dară rógă pe Congres de a pune un termen ceva mai curând la această situațiune, și mai cu samă de a nu lăsa angajat viitorul provinciei.

Președintele este de părere, că comunicațiunea făcută acum de lordul ar trebui exprimat într'o propunere formulată în scris și urmând o înțelegere de idei între Principele de Bismarck și al doilea plenipotențiar al Marei Britaniei, lordul Beaconsfield sprijinind pe de o altă parte opiniunea colegului seu asupra temerilor situațiunii actuale în Rumelia orientală, se înțelege, că lordul Salisbury va remite la secretariat o propunere în scris pentru a recomanda prompta adopțiune a moțiunii comitelui Andrassy.

Comitele Șuvaloff voiesce a răspunde la îngrijirile manifestate de către guvernul englez. Rusia doresce viu: 1) de a încheia pacea; 2) de a vedea sfârșită opera reorganizațiunii; 3) de a face să înceteze ocupațiunea militară. Dară pentru a dobândi aceste rezultate, nu trebuie să se complice situațiunea și a trece limitele indicate prin interesul Europei. Este util, fără dubiu, de a numi comisiuni, dară numirea a mai multor ar fi vătămătoare. În Rumelia orientală, Rusia n'are a face o operă izolată; Europa

a substituit și pótă a lucra acolo cum îi pare oportun; dară în Bulgaria o comisiune europeană nu pare a fi indispensabilă, și ar puté fi mai bine înlocuită prin controlul consulilor din Bulgaria, și la cas, prin cel al reprezentanților Europei la Constantinopole; acest control pare suficient Rusiei, și dacă guvernul imperial pare aș reserva în Bulgaria o parte de acțiune mai directă de cât celelalte puteri, comitele Șuvaloff observă că Rusia a luat și o parte mai directă la creațiunea acestui nou principat autonom.

Președintele constată, că în cugetul comitelui Șuvaloff comisiunea ar fi în realitate conferința reprezentanților Marilor Puteri la Constantinopole, și că consuli ar fi agenții acestei conferințe.

Comitele Șuvaloff adăoga, că reprezentanții la Constantinopole ar fi mai mult o Curte de apel între consuli puterilor și comisarii ruși.

Comitele Andrassy concedă d-lor plenipotențiarii ai Rusiei, că principiul comisiunilor nu este aplicabil pretutindenea, dară comitele Șuvaloff merge mai departe și se refuză a înlocui, în casurile prevădute de art. 7. comisarii ruși, prin comisarii europene. Escelența Sa mănține în contra, în aceste casuri, necesitatea intervențiunii europene. Făcând alusiune la faptele indicate prin telegrama, care a fost citată de lordul Salisbury, comitele Andrassy crede, că această intervențiune este chiar în interesul Rusiei. Escelența Sa arată dificultățile tehnice care pot resulta din combinațiunea prezentată de comitele Șuvaloff; rolul consulilor ar fi neîndămânatic, și, în ce privește controlul ambasadorilor, caracterul și competența lui ar trebui să fie definiți în prezența acțiunii comisarilor ruși. Într'o convorbire particulară, D. plenipotențiar al Rusiei, propuse o altă procedare, adecă adunarea a doi comisari europeni pe lângă comisarii ruși și turci.

Lordul Salisbury nu înțelege, cum Rusia, care arată că doresce să facă pe Bulgaria tot atât de independentă precum era odinioară celelalte principate autonome și tributare, insistă pentru mănținerea unui comisar rus. Escelența Sa insistă dară în adesiunea ce a dat propunerii comitelui Andrassy.

Comitele Șuvaloff răspunde, că nu înțelege se depărteze intervențiunea Europei, dară să i dea o altă formă. Iară la obiecțiunea lordului Salisbury, care se miră, că Rusia caută să mănțină în Bulgaria influența unui comisar rus, Escelența Sa observă, că Rusia insistă în favoarea comisarului seu tocmai ca să răspundă la dorința Congresului, de a vedea terminându-se repede organizarea acestui principat și evacuația lui. Dacă voiesce, ca lucrurile să mērgă iute, nu trebuie să lege mâinile Rusiei. Rumelia orientală, dacă cumva nu s'ar constitui în guvern, Congresul a prevădut această eventualitate; iar pentru Bulgaria nu este tot așa: acolo trebuie să se lucreze repede. Resumându-se, Escelența Sa declară, că ceea ce voiesce să obție în Bulgaria, este o unitate de acțiune sub controlul Europei și ceea ce voiesce să evite, sânt instituțiunile colegiale, în cari ar nasce dificultăți. Cel mai bun mijloc la ochii săi ar fi deci mănținerea comisarului rus, lucrând sub controlul superior al ambasadorilor europeni, din Constantinopole, cari ar avé de agenți și de reprezentanți pe consuli.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Festivitatea zilei aniversare a născerei Maj. Sale Impăratului Regelui Francisc Iosif s'a serbat aici în Sibiu în modul următoriu: În presară retragere mare militară cu musică. Diminēța la 5 ore obicinuitele 24 salve de tunuri, apoi reveilleu musică în stradele principale. La 8 ore dim. în câmpul de exerciție a avut loc din partea garnisónei de aici și giur o paradă strălucită, cărei a urmat o missă campestră. Sub decursul acesteia s'au dat salvele obicinuite de tunuri și puscii.

În biserica gr. or. din cetate s'a celebrat Sta liturghie, pontificând Es-

celenția Sea Prea sfințitul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul cu asistență numărată, și cetind Preșfinit același rugăciunea pentru îndelungata și fericita viață a Maj. Sale, Chorul sodalilor români, cari au luat parte la serviciu având și stégul lor, a executat forte frumos imnul în quartet.

Și în bisericile celorlalte confesiuni s'a celebrat serviciu deosebit în onoarea zilei.

După amăzi au fost prânz diplomatic la comandatele militar, Esc. Sa bar. de Ringelsheim și la comitele suprem, Il. S. Fr. Wächter. Edificiile publice au fost decorate totă ziua cu flamuri.

Séra a fost teatru festiv. Festivitatea teatrală s'a început cu cântarea imnului împărătesc. După aceea a urmat „A czigány” piesă populară în trei acte (de Sziglieti).

* (Conchiama re). Pre basă concludusului adunării generale a despărțământului cerc: II al asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului romanu, ținute la fâgăraș în 26. August 1878 de sub Nr. pros: XI; adunarea generală a acestui despărțământ, se conchiama în Comuna Lisa pe ziua de 1. Septembrie calend. nou 1878, la 10 ore ante amăzi. —

Ceea ce prin acesta se aduce la cunoștința publică. —

Toți onorații membrii, precum și inteligența și poporul din despărțământ sunt rogați, a lua parte în număr cât se poate mai considerabile, la amentita adunare. —

Din Ședința comitetului ținută la fâgăraș în 15 August 1878.

Alecsandru Micu m. p.
Director Despart II.

Grigoriu Negrea m. p.
actuar.

* (Adunarea generală a Alumneului rom. nat. din Timișoara) nu s'a ținut în 12 luni trecute, din cauză, că obiectele erau prea momentușe, iară participării prea puțin, deci s'a decis, a se ține altă dată aceeaș adunare și adevărat în 2 Septembrie a. c. st. n. înainte de măzi la 10 ore, în localitățile subscrisului, cu care ocaziune se va arangia și o petrecere națională, în saloanele teatrului nou, precum va publica comitetul respectiv.

Aducând deci acestea la cunoștința onor. public comitetul subscris și face de nou invitațiile sale.

Este de dorit, ca onor. public se îmbrățișeze cu căldura acest institut, căci, perderile lui, în catastrofa generală, au fost în proporțiune atât de neînsemnate, în cât prin ele esistența institutului nu s'a periclitat, iară de altă parte judecând, se recere numai puțină părtinire materială și spirituală, ca institutul, dora în decurs de un an, se devină nu numai în stare, în care a fost, ci chiar într-o stare, cei asigura esistența perpetuă.

Rogăm deci pe onor. membrii și pe p. t. public a cerceta următoarea adunare generală.

Pentru comitet:

Mel. Drăghiciu m. p.
președinte.

Cu ocaziunea adunării generale a „Alumneului rom. nat. din Timișoara”, ce se va ține în 2 Sept. nou, séra se va arangia o reuniune de joc în redutele teatrului nou, al cărei venit este destinat în favoarea nămitului institut.

Invitațiile se vor speda deadreptul și prin dd. colectanți. Prețul de intrare este: pentru familie 3 fl. pentru persoană 1 fl. — P. T. Dame sunt rogate a evita toaletele lucușoșe, ca petrecerea să fie cu atât mai cordială și neîncredată.

Începutul petrecerei este la 8 ore séra.

Subscrisul comitet invită deci prin

acesta și pe acea parte a p. t. public carea din ori ce cauză nu ar primi dora invitații separate.

Comitetul arangiator.
Cu stimă
P. Rotariu.

* (Italia și România). Reproducem cu o adevărată satisfacțiune, după diarul italian „L'Occchioletto” sonetul, ce D. Domenico Muti dedică M. S. Domnitorului trimițându-i traducțiunea în limba italiană a cântecului gintei latine. Iată totodată și cuvintele, cu care citatul diar însoțese publicarea acestui sonet și la care ne asociem din totă inima:

„Suntem veseli de a publica următorul sonet, pe care simpaticul scriitor și plăcutul amic D. Domenico Muti a dedicat A. S. Serenissime Principei Carol al României, trimițându-i traducțiunea sea în limba italiană, a imnului — Cântul gintei latine — de celebrul poet Alecsandri.

Acastă traducțiune a fost pusă în muzică de valorosul maestru Luigi Meola.

Noi am avut plăcerea, de a auzi pe piano acest imn. Valorosul maestru Meola, autor cunoscut a prea elegantelor compozițiuni de salon, a dat probă, în această a sea nouă lucrare de adâncă cunoștință de artă, care nu e comună.

Valorosii învingători de la Grivița și Plevna nu vor mai avea trebuință, ca cânticele aștătoare a vre unui Terteo, sau sonorile rezboinice a le imnelor, să inflăcăreze pepturile lor la luptă.

Muzica imnului valorosului maestru Meola inspirată și caracteristică va reaminti nedegenerațiilor urmași ai glorioșilor legionari ai anticiei Romei că o singură cale trebuie să fie de ei străbătută . . . aceea a victoriei, și că mama comună, Italia va dori, ca să rămăe, pentru a lor onore, neviolată libertatea și independența patriei.

Călduroșele năstre complimente muzei rezboinice a D-lui Muti, care scie a inspira o așa de frumoșă compozițiune.

I RUMENI

Quando dal Tebro il Dacico Trajano
Mandò in sù l'Istro, l'immortal vessillo,
Ed ai figli di Mario e di Camillo
Quelle insegne affidava il gran Romano:

— „Domate, disse lor, l'ardore insano
„Delle selvagge bande, ed allo squillo
„Delle Romane turbe ormai tranquillo
„Renda il mondo civil la vostra mano“.

Stirpe ei mandava di latina gente
Che i Ghica e i Mirce alla Rumenia diede
Da cui gli Eroi della età presente.

Tu fosti, o CARLO, il Duce lor che il piede
Pose in Griviza e in Plevna arditamente.
Valor Romono l'alma tua possiede!

Domenico Muti.

Iată traducțiunea în proză:

ROMÂNII

Când de la Tibrul Dacicul Traian
trimese cătră Istru, nemuritorul stândard,
și fiilor lui Mariu și lui Camil
încredințând acele insignii marele Roman:

Înfrânați le dișe, ardorea nesă-
nătosoșă a bandelor sēlbaticē, și la su-
netul trompetelor romane urmând li-
niscit mâna vōstră să civilizeze lumea.

Viță trimese din ginteia latină,
care dădu României pe Ghici și pe
Mirce, din care vin Eroi stărei pre-
sente.

Tu i-ai fost, O Carol, Ducele lor
care a pus îndrăzneț piciorul în Gri-
vița și în Plevna, Anima Ta posedă
valoarea Romană

„Curierul Balasan“.

* Ni se trimite spre publicare:
„Pl. 1. amici și cunoscuți!
Trebuind a pleca în grabă la po-
stul meu cel nou și neputendumi face
datoria în persoană, îmi permit a ve

dice un sincer remas bun pe calea
acesta și a ve ruga să me aveți și în
depărtare în dragostea de care me ați
făcut părtaș cât am fost în Sibiu. Pe-
trovarodin 3/15 August

Gregoriu Serbu
paroch c. r. militariu.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Viena, 19 Aug. n. Motivată de
lupta cea victorioșă dela 16 l. c. Îm-
păratul a exprimat trupelor recuno-
ștința sa cea mai cordială. În mai
multe cetăți ale ținutului ocupat
avură loc demonstrațiuni de lo-
ialitate cu ocaziunea festivității ani-
versare „dei quia nascerei Imperătesci.

Golub Babics (un creștin gr.
or.) și mai mulți conducători de cete
au depus armele.

Părți din divisiunea 18 (Ioa-
novics) avură în 16 și 17 l. c. lupte
norocoșe cu un mare număr de
insurgenți în pozițiuni tari
la Stolaț (Erțegovina).

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Notițe.

Un „meșter-strică“.

Marele poet Alecsandri cântă:

Latina gintă e regină
Într'ale lunei ginte mari;
Ea pōrtă 'n frunte-o stea divină,
Lucind prin timpii seculari.

Menirea ei tot înainte
Măreț îndrēptă pașii sei,
Ea merge 'n fruntea altor ginte,
Vērsând lumină 'n urma ei.
Marele profesor Silasî însă în-
drēptă:*)

Latin'a ginta e regina
Intr'ale lunei ginte mari;
Ea pōrtă 'n frunte-o stea divina,
Lucindu prin tempii seculari.

Destinulu ei totu înainte
Maretiu îndrēptă pașii sei,
Ea merge 'n fruntea altor ginte
Versandu lumina 'n urma ei.

Învățacelul Alecsandri pōte mulțami
Ceriului pentru indulgența profesorului; căci
dacă acesta, exercitând dreptul seu profe-
soral, ar fi făcut corectura „pensului“ cu
tota strictețea și rigurositatea după cerințele
filologice, precum le aflăm împlinite în ar-
ticulul din cestiune a dlui Silasî: atunci în-
trēga strofă a „Cântecului ginte latine“ ar
trebui „îndereptată“ astfel:

Latin'a (Laten'a?) gente e regina (regena?)
Intru ale lunei genti mari,
Ea porta in frunte una stea divina (devena?)
Lucindu prein temporele (tempora-le?) secu-
larie.

Destinulu (Destenulu?) ei totu in a ante,
Maretiu inderepta pașii sei,
Ea merge in fruntea altor genti,
Versandu lumina in urma ei.

Pentru ca indulgența profesorului să
afle cuviincioșă aprețuire, cităm din articu-
lul dlui Silasî numai următoarele (l. c.):

— Pag. 2: vitețetea lor straordenaria,
capacitatea-le eminente; maturetate politica;
scambatioșele evenimente; testimoniele isto-
riei; luptele gigantece, ce se combatura in
temporele; maiestatec; căce cui dein mori-
tori i s'a datu a scire tōte; etc.

Pag. 3 Pre campulu limbisteccei uralo-altaice
dinsulu trece de autoretate; continuetatea lo-
cutoriloru romani; latirea lcru neoserbata in
state jă culte; sectiuniloru scientifice; bro-
siura acēta, plena de neadeveruri (neade-
verure? Ref.) reutatioșă, o scărmena jă ce-
neva; romānu verde că stasiarulu; etc. etc;
cu deosebire mai atragem atențiunea asupra
unor forme ca: „ēsta-dē (astăzi!)”, „adunōbra
(odiniōră!)” și alte „templamente“ (intēplări!)
„limbali“, „scientiali“ . . .

Cum ar fi, dacă s'ar însărcina dl Si-
lasî a „înderepta“ tōte operele lui Alec-
sandri?!

*) Veți „Amiculu Familiei“ Nr. 1. Gherla-si
Clusiu, 1/13 Augustu, 1878 pag. 6.

Gluma la o parte. Înțelegem ca ci-
neva, veți bine competent, să facă cri-
tica a unei poezii, și să propună cu prile-
giul acesta vre un cuvânt ca mai bun de-
cât cel întrebuițat de poetul respectiv. Nu
este însă nimenu iertat a cita fals, a fal-
sifica tecstul unui autor străin. Cu deose-
bire un profesor de limbă și literatură are
datoria a respecta cu sfințenie tecsturile
autorilor, cu cari se ocupă, reproducându-le
cu cea mai mare fidelitate. Ce idee va pro-
duce un profesor la auditorii sei despre în-
sușirile, cu deosebire și limbistice, ale unui
poet, dacă acesta nu se prezintă astfel cum
este în realitate, ci precum dorește pro-
fesorul?!

După cele premise ne vedem pe de-
nlin în drept a recomanda dlui Silasî
să citească, să recitească și să și însemne
cât mai bine cece a scris un ôrecare
Dr. Gregoriu Silasî, nu în „Amiculu Fami-
liei“, dar în „Familia“ (Nr. 54. dto 1 Au-
gust 1878 st. n.):

„Într'adeveru ar fi si de doritu, ar fi
timpulu suprem, sē mai învetașu odata
si noi Romāni unu picu de disciplina în
tōte, înca si în cestiunile privitorie la dul-
cea-ne limba naționala, la scrierea, regula-
rea și cultivarea ei. Ar fi mai multu decâtu
consultu, ar fi de lipsa, sē mai ascultāmu
si în d'estea de ale limbei de literaturii no-
stri încaruntiti (d. e. Alecsandri! Ref.) întru da-
dacirea acestui, celui mai prețiosu tesaurustra-
mostescu; și sē nu ne clatimu la tōte vēnturile o-
piniunilor de di; si sē nu alergāmu copilaresce
numai decâtu dupa fia ce mesteru-strica—ier-
ni-se espressionea cam cotidiana — caruia
pōte într'o ôra de nelucrare i. a tocatu prin
capu sē între si dēnsulu în cēt'a filologilor
că Saulu între profeti, si sē faca pe refor-
matorulu si îndreptatorulu ortografiei si alu
mersulu de desvoltare si cultivare a graiului
romānescu.

„Scimu si noi prē bine si recunōcemu,
că pe câmpulu sciintielor autoritate sūnt pro-
prie numai argumentele. Dara, rogu-ve, pō-
te-se ôre ratiunabilu macaru presupune, că
în nescari obiecte atātu de abstruse și ane-
voioșe pe cătu si de mare însemnatate, cum
e si cultivarea limbei, argumentele si pa-
rerile emise cu usoretatea politisarei des-
pre evenimentele de di de cătra nesce de-
lectanti *) în cele ale limbisteccei, sē fia mai
fundate si mai conforme adevărulu si na-
turei lucrulu, decât opiniunile barbarilor
competenti, ce-si fecera din studiulu lim-
bei professiune a vietiei? Est'a de o parte.
De alta parte apoi considerādu multimea,
vulgulu, glōtele, întrebāmu: căti au timpu
si căti sūnt capabili, séu de ar fi si capa-
bili, căti si-ieau ostenēl'a de a aprofundă
argumentele sciintifice produse pentru cu-
tare si cutare obiectu? Au nu scimu fia-care
din noi diēci si sute de esemple, că cutari
critica si combatu o scriere, de nu lasa una
litera buna într'ēns'a; o critica dupa spuse
si audite, fara sē o fia veditu vre-odata cu
ochii? Da; marea majoritate a omenimei,
dupa esperientia, rămāne de comunu pe
suprafața lucrurilor; dreptu-ce de multe
ori chiar argumentele in sine cele mai de-
bile si mai superficiale, dara aduse înainte
sub ôre-care forma speciōșă, sūnt acele, cari
o încanta mai multu.

„Cu aceste numai atāt'a vremu sē con-
statāmu, că si spre a putē emite o parere
sănătōșă în cutare întrebatiune sciintifica, si
spre a o putē aprețui în întreg'a si dep-
n'a ei valōre, la amēndōue deopotriva se re-
cere studiū; studiū ostenitoriu, îndelungu și
seriosu. Numai atāt'a vremu sē dicemu, că
cei ce din Romāni n'au timpulu si voca-
țiunea de a se ocupă în adinsu de dadaci-
rea celei mai nestimate eredităti strabune,
a limbei, aceia aru face bine sē mai vrē în
cestiunile limbale a sci nitelului si de autori-
tățile nōstre filologice (și nițel, nițel și de
autoritatea poezilor d. e. Alecsandri, Ne-
gruzzi sen. etc., în cari se întrupăză geniul
limbei poporulu romān Red. „Tel. rom.“)
recunoscute, dēca nu de noi, dara recunos-
cute de straini, de lumea literara a Euro-
pei civilisate. La din contra, pentru Ddeul
unde vom ajunge, dēca vom face si din lim-

*) Cuvēntul italian, esprimānd o noțiune a-
numită, a fost primit așa cum este, și de cele-
lalte limbi culte: francezul dice „dilettante“, neamțul
„Dilettant“ . . . Dar „mesteru-strica“ face „delectante“,
dovedind prin acēta că nu este nici — diletant. Red.
„Tel. romān“.

b'a-ne, din modulu scrierei, cultivarei și regulariei ei puru și simplu obiectu de moda, dupa capriciulu individualu și dupa cum ne taia pe unulu fia-care capulu? *)

Fiat applicatio!

Un „delectante“.

*) Reproducem întocmai după „Familia“ care n'a publicat articolul cu ortografia, de care se folosește dl Silasi. Unele pasaje le-am tipărit din parte-ne cursiv. Red. „Tel. rom.“

Bursa de Viena din 19 August n. 1878.

Metalele 5%	62 45
Împrumutul naț. 5% (argint)	64 40
Împrumutul de stat din 1860	111 75
Acțiuni de bancă	820 —
Acțiuni de credit	261 75
Argint	100 80
Galbin	5 51
Napoleon d'aur (poli)	9 27
Valuta nouă imperială germană	57 —

1559 Plen. 3—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stipendii:

I din fondul Mogaén.

1 stipendiu pentru ascultători la vre-o universitate sau institut poli-technic de 500 fl.

II din fundațiunea Francisc-Iosifénă.

2 stipendii pentru ascultători de drepturi în patrie à 100 fl.

2 stipendii pentru gimnastiști ori realisti à 60 fl.

III din fundațiunea Cologénă.

1 stipendiu de 100 fl.

2 stipendii à 60 fl. — pentru conferirea acestora se escrie concurs cu termenul până la 31 August a. c. st. v.

Doritorii de a obține unul din aceste stipendii sunt provocați a-și substerne la consistoriul arhidieceșan până la termenul amintit cererile sale, instruite cu atestat de botez, și adeverință, că sunt români gr. or., cu testimoniul scolastic despre sporiul făcut în studii în semestrul spirat, și în fine cu testimoniu despre starea materială a lor sau a părinților lor.

Se observă, că la conferirea stipendiilor din fundațiunea Cologénă se prefer, conform actului fundațional, — ceteris paribus — tinerii din opidul Abrud, apoi preste tot cei din munții apuseni, iar în lipsa acestora și alți tineri români gr. or. din arhidieceșă.

Sibiui, 1 August 1878.

Dela consistoriul arhidieceșan gr. or.

Nr. 6 f. p. 1—3

Publicare de concurs.

Representanța fundațiunii stipendiarie „Dimitrie Peța“ sistemând pentru anul scolastic 1878/9 două stipendii anuale de câte 60 fl. v. a. pentru tineri studenți la școlile gimnasiale, reale și civile, spre conferirea acestor două stipendii prin această se escrie concurs cu termen până la 1 Septembrie cāl. v. a. c.

La aceste stipendii pot concurge studenții dela școlile gimnasiale, reale și civile, cari, conform literilor fundaționale, sânt români de religie greco-orientală din diecesa Caransebeșului și între acestia — ceteris paribus — cu preferința a acelor născuți în orașul Caransebes, apoi a acelor din fostul regiment confinar romano-bănat Nr. 13 și sânt diligenți, talentați și cu bună purtare morală, dar lipsiți de mijloce materiale.

Drept aceea concurenții au a substerne la subscrișul preșidiu al numitei reprezentanțe până la termenul susarătat petițiunile lor instruite cu atestat de botez, cu atestatele scolare ale celor doi ani din urmă scolastici, apoi cu atestat de moralitate și paupertate dela comuna politică, la care aparține concurențele, prin cari toate să se comprăbe religie, naționalitate, succesul laudabil în învăț-

tura, în fine portarea morală asemblară a respectivului concurenți.

Caransebeș, din ședința reprezentanței ținute în 3 August 1878.

Preșidele reprezentanței.

Ioan Popasu, m. p.
Episcop.

Reflectare.

Studentii stipendiați în anul școlar 1877/8 din fundațiunea repos. Ana Alecsandroviciu din Lugoș se provocă prin această, ca progresul, ce la făcut în științe în acest an școlar, să-l documenteze la președintele episcopiei D. Georgiu Pestean protopresbiter gr. or. în Lugoș, trimițându-se atestatele în scris francat; pentru a se poté decide despre stipendii și pre viitor. — Se primesc și recurse nouă de la recurenții locuitori gr. or. români din Lugoș, senu intrușiți cu fundătorea, tocmai dacă și n'ar fi Lugoșeni, asemenea în scrisore francată.

Aceste trimiteri au se fie ajunse la dl președinte până în 17/29 August 1878.

Recursele mai trebuie să fie instruite cu carte de botez, cu atestat comunal despre starea materială a lui și cu atestat medical despre starea sănătății recurentului. —

1—3 Epitropia.

Nr. 210 — 1878. 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățător la școla confesională gr. or. română din comuna Bălan, protopresbiteratul Ungurașului se deschide concurs până inclusive 10 Sept. st. v. a. c.

Emolumentele sânt:

1. 160 fl. v. a.;
2. 54 vici cucuruz sfărmași;
3. 6 orgii de lemne, din cari se încăldește și școla;
4. punți de lumină patru;
5. de tot școlariul o litră fasole;
6. casă de locuit în localitățile școlii;
7. grădină în cuant de un juger.

Aspiranții la acest post au de a-și adresa suplicele lor la subsemnatul instruite în sensul statutului organic, adecă: carte de botez, atestatele pedagogice și scolastice avëndule, atestat de moralitate revêdut de protopresbiterul respectiv, întru al cărui ținut locuesce petintele, atestat despre servițiile de până acuma și neîncungurat atestatul de calificațiune cel mult până în 6 Sept. a. c.

Fûzeș-Sânpetru, 31 Iuliu 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial școlar.

Petru Roșca m/p.,
protopresbiter.

CONCURS.

Din cauza ridicării celor 3 posturi de învățător dela școla rom. conf. popor. gr. or. din Orăștie, se deschide concurs pentru un post de învățător ordinar și a unui de suplent, și adecă:

- A. Pentru învățătorul ordinar cu:
1. Salariu anual în bani gata 300 fl.
 2. Cortel de locuit.
 3. 4½ orgii de lemne din care se să încăldească și școla.
 4. Un frust de pământ arător.

B. Pentru suplente.

1. Salariu anual în bani gata 120 fl.
2. Cortel de locuit.
3. 4½ orgii de lemne din care se să încăldească și școla.
4. Un frust de pământ arător.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au de a-și asterne petițiunile cu documentele lor necesare la subscrișul până la termenul din 20 August st. v. 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Popoviciu m/p.,
prot gr. or. al Orăștiei.

3—3

Nr. 67. 1878.

2—3

CONCURS.

Pe basa grațioșei decisiuni a măritului consistoriu arhidieceșan rom. gr. or. al Transilvaniei dto 28 Aprile 1877 Nr. 904 B. 1877 pentru vacanta parochie română gr. or. de a III clasă Lona săsescă cu filia Stolna se escrie concurs până la 3 Septembrie 1878.

Venitul preoțesc împreunat cu acest post, constă din porțiunea canonică de 7 jugere arător și fenaș și din cele stolare, și face 230 fl. statorit de cătră sinodul parochial în 5 Martiu 1878.

În această parochie se află afară de necesarele edificii economice nou-edificată casă parochială de pără cu șindili acoperită.

Concurenții la acest post preoțesc sânt poftiți a-și substerne la subscrișul concursule sale, adresate cătră sinodul parochial, fiind instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodali din anul 1873, până la 3 Septembrie 1878 st. v.

Cluj, 1 August 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu m/p.,
protopresbiter.

Nr. prot. 164—1878 2—3

CONCURS.

De ôre-ce după publicarea concursului în Nrii „Teleg. Rom.“ 8, 10 și 11 a. c. pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Simeon Filimon din Varmaga, nu au competat nimeni; — în înțelesul ordinațiunei Prévenerabilului Consistoriu arhidieceșan din 5 Iuliu a. c. Nr. 1209 se repeșce publicarea acelu concurs, asigurându-se fiitorul capelan cumcă i se va da:

1. Din venitul parochial, dela biserică și din simbria anuală a parochului 60 fl. —
2. A 3-a parte din venitele stolari, care după calculul de mijloc poté să fie 20 fl. —
3. Fiitorul capelan va avé de a primi și postul de învățător în numita comună, pentru care va primi și salariul învățătoresc anual 160 fl. — cuartir liber și lemne pentru încălđit.

Doritorii de a ocupa această stațiune de capelan și învățător, sciind și cântările bisericesci, și ca absoluți clerici vor așterne petițiunile lor la subscrișul dimpreună cu documentele recerute, până la 31 August a. c. 1878. Sécărămb, 24 Iuliu 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Sabin Piso m/p.,
protopresb.

Nr. 152—1878. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei de clasa III Vidolm, protopresbiteratul Lupșei, se escrie concurs cu termenul până în 31 August a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casa parochială cu grădină.
2. Birul preoțesc 60 ferdele (16 cupe v.) grâu curat.
3. Folsirea cimenterului.
4. Porțiunea canonică: 3 jug. 816° fenaș, 7 jug. 1268° arătoriu, 2 jug. 712° pășune și 775° pădure, și
5. Venitele stolari, cari tôte computeate dau un venit anual sigur de 409 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au a se adresa cu suplicele lor instruite în sensul statutului organic și a dispos. sin. din 1873, la subsemnatul până la termenul defipt.

Offenbaia, 17 Iuliu 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Ioan Danciu m/p.,
adm. prot. gr. or.

CONCURS.

Comitetul societății Transilvania din Bucuresci, a decis în ședința sa ținută în 25 Iuniu, să împartă câte patru ajutóre pentru fie-care din următoarele meserii: 1). Rotărie; 2). Dulgherie (carpentărie, Zimmermann); 3). Ferărie; 4). Cojocărie; 5). Mășărie, (têmplărie Tischler); 6). Cismărie grósă; 7). Pălărierie; 8). Curelărie sau șelărie.

Comitetul asociațiunei pentru ajutorarea sodalilor și învățăcelor meseriași români din Brașov la însărcinarea comitetului societății „Transilvania“ din Bucuresci deschide prin această concurs pentru îmbrățișarea meseriilor mai sus arătate. Comitetul subscriș ia însărcinarea, a așeza pre junii, cari s'ar aplica la pomenitele meserii, la maestrui cei mai buni pe 3 sau 4 ani după împregiurări, cu contracte formale.

Junii, cari ar voi să se aplice la aceste meserii, au să satisfacă la următoarele condițiuni:

1. Să fie de naționalitate români.
2. Că au cel puțin etatea de 14 ani și, că au cel puțin cunoscințele, ce se predau în clasele primari din Austro-Ungaria și că cunósce și o limbă străină — germană sau maghiară. —
3. Părinții concurenților au să se oblige în scris, că i vor lăsa pre acestia să învețe meseria la care se aplică până ce vor eși calfe cu atestat în regulă.

Concurenții au să-și așternă documentele instruite conform celor espuse mai sus cel mult până în 1 Septembrie st. v. la Sântia Sa, părintele Bartolomeiu Baiulescu în Brașov.

Din ședința comitetului asociațiunei pentru spriginirea sodalilor și învățăcelor meseriași români ținută la Brașov în Iuliu 1878.

2—3 Comitetul.

EDICT.

Ana Ioan Némț, născută în Porumbacul de sus de religia gr. orient., carea în a. 1873 cu necredința a părășit pre legiutul seu bărbat Georgiu Stoichiță tot din Porumbacul de sus de rel. gr. cat. nesciindu-se locul ubicațiunei sale prin această se provocă, ca în termen de un an dela publicarea acestui edict, să se prezenteze la oficiul protopopesic gr. or. al Făgărașului II spre a fi confrontați la olaltă.

La din contră se va suscepe și pertracta procesul divorțial și în absența citatei.

Avrig, 1 Iuliu 1878.

Oficiul protopopesic al Făgărașului II,
ca for matrimonial de I instanță.

2—3

Nr. 155 — 1878 orf. 1—3

EDICT.

Subscrișul Magistrat opidan ca sedrie orfanale face prin această cunoscut, cumcă în 10 Septembrie a. c. la 9 ôre ante améđi se va vinde tótă marfa de modă și specerie, aflătore în neguțătoria curandului Nicolae Petroviciu din Hațeg prin licitațiune publică, — asemenea se vor vinde în dille următore și celelalte obiecte mișcătore precum mobile de casă etc. aflătore în proprietatea menționatului. —

Doritorii de a cumpăra marfa în mare, vor avea a se presenta în ziua menționată în localitățile lui Nicolae Petroviciu în Hațeg și depunând un vadiu de 10% de la suma esclamărei la mâna comisariului esnis, vor poté licita, — condițiunile de licitațiune le poté vedé ori și când în timpul ôrelor oficióse în cancelaria Magistratului opidan ca sedria orfanale.

Din ședința sedriei orfanale.

Hațeg în 12 August 1878.

Bersan,
președ. for. or.